

овина и *Гаро*. *Овина* е хвойна, а *Гаро* е голям огън от хвойнови дърва. Някога са го правели в местността Голак, над града. Правели се огньове и по махалите, като своеобразно състезание – кое *гаре* ще гори най-дълго. Помни се, че преди двайсетина години било направено най-голямото *гаре* – със скеле и докарана от планината в повече от двайсет камиона хвойна. Такъв огън гори няколко дни и нощи, около огъня се извиват *хора*, пищят зурни, думкат тъпани [С.В., с. 38].

Тодоровден

На *Тодоровден* заедно с *кушиите* в някои селища в миналото се правят тодоровденски *хора*. Според известния петрички хороигрец Костадин Кудов на *Тодоровден* и като календарен, и като еснафски празник в Петрич през средата на XX век голяма роля имат зурните. “На Тодоровден правехме големо оро на “Старото топливо”. На този ден всички каруцари хващаха зурните и поръчваха тъпаните. Тук се провеждаха кушиите – надбягванията с конете, надскачаха се, надхвърляха се на камък и ного, ного оро се играеше” [Цветков, 2000:28].

Тодоровден е празник за *българските цигани* от махалата в Белица. Жените боядисват червени яйца, с които червят хората, а мъжете се надбягват с коне и правят празнично *хоро*. Зурни свирят по време на *кушията* (“когато бегаа конето”) и на мегданско *хоро* в центъра на махалата (“когато свършаа, и си пийнаа, и почва тогава да си играя”) [Й.Г., с. 56; Й. Д., с. 66-67].

Великден

Само в Елешница, за разлика от другите селища в Югозападна България, маскарадните игри са на *Великден* (през годините на социализма – на 1 май). Свирят специално пазарени зурнаджии от Разлог и Петрич, предпочитани пред местните свирачи. През 2002 г. по време на *бабугерските игри* в Елешница можеше да се чуе групата на Селим Демиров от Кавракирово, Петричко, разложки зурнаджии от групата на тъпанджията Емил, както и групата на местните зурнаджии Иван Лефтеров и Иван Благоев.

Твърди се, че в миналото карнавалните игри се съпровождали от гайда и тъпан [А.П., с. 72]. За произхода им местните хора твърдят, че са повлияни от гръцки маскарадни обреди за посрещане на пролетта, тъй като много мъже от Елешница в миналото ходили на гурбет да берат памук в Гърция. След 80-те години отново се утвърждават като *Великденски празник* на цялото село [Д.Д., с. 73]. Както е в другите селища, и карнавалът в Елешница има състезателен характер – всяка от трите махали на селото си има своя група. Отделните маскарадни дружини играят в махалите си в неделя преди обед, а по пладне се събират в центъра на града. С конкурентното начало може да се обясни факта, че елешничани не се задоволяват с местните зурнаджии, а наемат известни музиканти от Разлог и Петрич.

Гергьовден

Гергьовден се празнува със зурнаджийска музика от българи и роми християни, както и от роми мюсюлмани и турци.

Като официален празник на град Петрич, този ден се отбелязва с големи *хора* и борби, винаги съпроводжани от зурнаджии. Няма специална обредна музика, изпълняват се най-обичаните местни *хора* и мелодиите на борба. През последните 20-